

Inadekvat

klockan ringer
det är en ny dag
solens strålar penetrerar mina gardiner
fåglarna kvittrar och barnen utanför leker
bilar brummar i trafiken
och tåget rusar förbi på rälsen

men jag vill inte något mer
jag är en fossil
en bil utan bensin
ett hjärta utan slag

misslyckad och svag
en patetisk figur
otillräcklig
en clown utan ballonger
jag försöker andas
hyperventilerar
i ett vakuum
en rymd utan stjärnor

och snart sjunker solen längs horisonten igen
jag bävar för att vrida och vända mig i sängen
vill inte vara här med mig själv
behöver något som bedövar mina sinnen
ligger naken och fryser
svettas av panikångesten

fångad i ett svart hål
som aldrig riktigt slukar mig hel
för jag är kvar här
ensam i ensamheten

en vålnad
bitar av den glada pojken
som en gång i tiden

trodde på sig själv

kvar finns ingenting
bara stoft och damm
och litervis med skam

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nicklas med Poeter.se id #4315 innehar upphovsrätten